

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД МІСТА КИЄВА

Справа № 10-749/10

Головуючий у 1 інстанції – Фрич Т. В.

Ст. 236-8 КПК України

Доповідач – Лук'янець Л.Ф.

У Х В А Л А

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н

05 травня 2010 року колегія суддів судової палати в кримінальних справах Апеляційного суду м. Києва у складі :

головуючого судді Полтавцевої Г. А.,

суддів Лук'янець Л.Ф., Мацелюха П. С.,

з участю прокурора Рабінчук Т. І.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Києві апеляцію адвоката ОСОБА_1 в інтересах ОСОБА_2 на постанову Дарницького районного суду м. Києва від 30.03.2010 року,

Встановила :

Постановою суду від 30 березня 2010 року залишено без задоволення скаргу адвоката ОСОБА_1 в інтересах ОСОБА_2 на постанову заступника прокурора Дарницького району м. Києва від 24.02.2010 року про порушення кримінальної справи щодо ОСОБА_2, за ознаками злочину, передбаченого ч. 1 ст. 184, ч. 1 ст. 365 КК України.

Суд зазначив, що постанова заступника прокурора винесена з дотриманням вимог ст.ст. 94, 97, 98 КПК України, а в наданих до суду матеріалах, які стали підставою для порушення кримінальної справи, є достатні дані, які вказують на наявність в діях ОСОБА_2 ознак злочинів, передбачених ч. 1 ст. 184, ч. 1 ст. 365 КК України, але провести оцінку доказів та вирішити питання про доведеність вини, дослідити суб'єктивну сторону злочину, можливо лише в межах розслідування даної кримінальної справи.

На дану постанову суду подана апеляція адвокатом ОСОБА_1 в інтересах ОСОБА_3, який просить скасувати постанову суду та постанову про порушення кримінальної справи, посилаючись на те, що постанова прокурора про порушення кримінальної справи є передчасною, винесена з порушенням вимог ст. 94, 97, 98 КПК України, без наявності на те достатніх приводів та підстав.

Також адвокат зазначає, що тимчасова інструкція про порядок надання та обліку добровільних (благодійних) пожертв в поліклініці № 3 Дарницького району м. Києва, затверджена ОСОБА_2, визначає порядок надання та обліку добровільних (благодійних) пожертв у поліклініці № 3 Дарницького району м. Києва і не передбачає можливість надання безоплатної медичної допомоги особам, які не зареєстровані у Дарницькому районі м. Києва та м. Києві, лише після обов'язкової оплати грошових коштів до бухгалтерії поліклініки у вигляді благодійного внеску, а ОСОБА_4 були сплачені кошти в касу поліклініки саме як добровільна (благодійна) жертва на укріплення матеріально-технічної бази поліклініки і будь-які дані, що ці кошти були сплачені ОСОБА_4 в якості оплати за медичну допомогу, відсутні.

Заслухавши доповідь судді, пояснення прокурора, який вважає, що апеляція не підлягає задоволенню, перевіrivши матеріали судової справи, та матеріали справи, які стали підставою для порушення кримінальної справи, обговоривши доводи апеляції, колегія суддів вважає, що вона не підлягає задоволенню з наступних підстав.

Відповідно до вимог ст. 94 КПК України приводами до порушення кримінальної справи є:

Заяви або повідомлення підприємств, установ, організацій, посадових осіб, представників влади, громадськості або окремих громадян;

Повідомлення представників влади, громадськості або окремих громадян, які затримали підозрювану особу на місці вчинення злочину або з поличним;

Явка з повинною;

Повідомлення опубліковані в пресі;

Безпосереднє виявлення органом дізнання, слідчим прокурором або судом ознак злочину.

Справа може бути порушена тільки в тих випадках, коли є достатні дані, які вказують на наявність ознак злочину.

З постанови про порушення кримінальної справи вбачається, що 12.02.2010 року до поліклініки № 3 Дарницького району м. Києва звернувся ОСОБА_4, який зареєстрований за адресою: АДРЕСА_1, з метою отримання медичної допомоги.

В зазначеній поліклініці ОСОБА_4 повідомили про наявність розпорядження Головного лікаря поліклініки № 3 Дарницького району м. Києва ОСОБА_2 щодо можливості надання безоплатної медичної допомоги особам, які не зареєстровані у Дарницькому районі м. Києва та м. Києві після обов'язкової оплати грошових коштів до бухгалтерії поліклініки у вигляді благодійного внеску та необхідності в подальшому звернутися безпосередньо до головного лікаря ОСОБА_2, який лише після сплати коштів може дозволити отримувати медичну допомогу в поліклініці.

Враховуючи погане самопочуття ОСОБА_4 та необхідність отримати невідкладну медичну допомогу, останній був змушений сплатити кошти в касу поліклініки № 3 Дарницького району м. Києва у вигляді добровільної (благодійної) пожертви на укріплення матеріально-технічної бази поліклініки в сумі 100 гривень.

Після сплати коштів ОСОБА_4 звернувся до головного лікаря зазначеної поліклініки ОСОБА_2, який лише після того як впевнився в оплаті коштів у вигляді добровільної (благодійної) пожертви на укріплення матеріально-технічної бази поліклініки поставив резолюцію «не заперечую» на заяві про надання дозволу отримувати медичну допомогу. Наявність резолюції стала підставою для надання медичної допомоги особам, які не зареєстровані у Дарницькому районі м. Києва та м. Києві медичними працівниками поліклініки.

Однак, 12.02.2010 року ОСОБА_4 не було надано медичну допомогу, а ОСОБА_2 було повідомлено про можливість надання допомоги лише 15.02.2010 року, що, як наслідок, могло привести до нанесення істотної шкоди здоров'ю ОСОБА_4

Всупереч ч. 1, 3 ст. 49 конституції України, ч. 6 ст. 18 Закону України «Про основи законодавства України про охорону здоров'я», п. 1.2 Рішення Конституційного Суду України від 25.11.98 року у справі № 1-29/98 за конституційним поданням 66 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження переліку платних послуг, які надаються в державних закладах та вищих медичних закладах освіти»

від 17.09.1996 року № 1138 виніс розпорядження щодо можливості надання безоплатної медичної допомоги особам, які не зареєстровані у Дарницькому районі м. Києва та м. Києві після обов'язкової оплати грошових коштів до бухгалтерії поліклініки у вигляді благодійного внеску та незаконно вимагалася оплата коштів за надання медичної допомоги у поліклініці № 3 Дарницького району м. Києва у завуальованій формі у вигляді добровільної (благодійної) пожертви на укріплення матеріально-технічної бази поліклініки у сумі 100 гривень.

Розглядаючи скаргу, суддя, відповідно до вимог ст. 236-8 КПК України, заслухав думку прокурора, захисника скажника, особу, за заявою якої було порушено кримінальну справу, дослідив матеріали, на підставі яких була винесена постанова про порушення кримінальної справи, і обґрунтовано прийшов до висновку, що при порушенні кримінальної справи заступником прокурора були дотримані вимоги діючого законодавства України, з чим погоджується і колегія суддів з наступних підстав.

З постанови суду вбачається, що приводами до порушення кримінальної справи стали матеріали перевірки щодо порушення права на безоплатну медичну допомогу у комунальному закладі охорони здоров'я а саме а саме поліклініки № 3 Дарницького району м. Києва, а також заява ОСОБА_4

Підставами до порушення кримінальної справи стали достатні дані, які містяться в матеріалах перевірки за зверненням ОСОБА_4, а саме: в заяві та поясненні ОСОБА_4; поясненні в.о. Головного лікаря поліклініки № 3 Дарницького району м. Києва ОСОБА_5; та документальних даних, а саме заяви ОСОБА_4 на ім'я головного лікаря поліклініки № 3; квитанції до прибуткового касового ордеру, про оплату ОСОБА_6 100 гривень в якості благодійного внеску; копії медичної картки амбулаторного хворого, на якій зазначено «без прописки».

Суд першої інстанції ретельно перевірів виконання органом досудового слідства вимог ст. 94, 97, 98 КПК України при порушенні кримінальної справи, дав їм належну оцінку з позиції допустимості та достатності даних для порушення кримінальної справи і обґрунтування своїх висновків виклав у мотивувальній частині постанови, з чим погоджується і колегія суддів апеляційної інстанції.

На підставі наведеного, враховуючи, що при розгляді скарги на постанову про порушення кримінальної справи судом в повному обсязі було досліджено підстави та достатність даних, які вказують на наявність ознак злочину, в достатній мірі перевірені доводи скажника, чим дотримані вимоги ст. 236-8 КПК України, колегія суддів вважає, що суд першої інстанції прийшов до вірного висновку про наявність достатніх даних, які вказують на наявність ознак злочинів, передбачених ч. 1 ст. 184, ч. 1 ст. 365 КК України, та з цих підстав, відмовив в задоволенні скарги на постанову про порушення кримінальної справи.

Що стосується доводів апеляції про неповноту досудового слідства, щодо невстановлення та не опитування працівників поліклініки, які повідомили ОСОБА_6 про необхідність оплати благодійних внесків для отримання можливості безоплатних медичних послуг, то зазначені обставини не є підставою для скасування постанови суду і можуть бути встановлені лише при проведенні досудового слідства по даній кримінальній справі.

Враховуючи викладене, колегія суддів вважає, що при розгляді скарги на постанову про порушення кримінальної справи порушень кримінально-процесуального закону не встановлено, тому підстави для скасування постанови суду та задоволення апеляції відсутні.

На підставі викладеного та керуючись ст.ст. 365, 366, 382 КПК України, колегія суддів

У Х В А Л И Л А :

Постанову Дарницького районного суду м. Києва від 30.03.2010 року про залишення без задоволення скарги адвоката ОСОБА_1 в інтересах ОСОБА_2 на постанову заступника прокурора Дарницького району м. Києва від 24.02.2010 року про порушення кримінальної справи щодо ОСОБА_2, за ознаками злочину, передбаченого ч. 1 ст. 184, ч. 1 ст. 365 КК України залишити без змін, а апеляцію адвоката ОСОБА_1 в інтересах ОСОБА_2 без задоволення.

Судді: _____

Полтавцева Г. А.

Лук'янець Л. Ф.

Мацелюх П. С